

1. Het vlooicircus

of: hoe kleine bee[s]tjes grote gevolgen kunnen hebben...

I. MOET ER NOG ZAND ZIJN?

Het zandkasteel

Sara speelt in de zandbak. Ze maakt een kasteel. Max komt kijken. Sara stopt met bouwen en streelt Max. In het begin vindt Max dat plezier. Hij doet zijn ogen dicht van plezier. Maar na een tijdje begint hij te grommen. Sara let niet op dat gegrom en blijft Max strelen. Tot Max naar haar blaft en bijt. Dan pas verstaat Sara wat hij bedoelt. Ze laat Max met rust.

Waarom hapt Max?

Max heeft vlooiën. Hun gekriebel bezorgt hem last. Meestal vindt hij het fijn als Sara hem aait. Maar vandaag niet. Zijn gegrom is eigenlijk een waarschuwing: laat me met rust, Sara!

Hoe kan je dit voorkomen?

[kids] Kinderen begrijpen niet altijd wat hun hond bedoelt.

Toch zijn grommen en bijten serieuze waarschuwingen. Je moet hen dus leren die te verstaan. Je moet je kids laten zien dat honden, net als mensen, soms 'slecht gezind' kunnen zijn. Bijvoorbeeld als zich ziek voelen, pijn hebben of

omvallen van moeheid... Dat dieren daarin niet anders zijn dan mensen, is iets wat kinderen perfect kunnen vatten.

[ouders] Kijk dikwijls met je kind naar je hond. Observeer hem. Praat over hoe jij denkt dat het dier zich op dat moment voelt. Als je hond bijvoorbeeld mankt, zeg dan ‘dat hij pijn heeft aan zijn pootje en daarom liever niet gestreeld wil worden’. Vergelijk het met een situatie die je kind zelf ook al heeft meegemaakt; ‘weet je nog, toen jij erge tandpijn had, toen mocht ik jou ook geen kusje op je kaak geven en had je zoveel pijn dat ik je niet mocht knuffelen..’

Het is trouwens ook bewezen dat jonge kinderen alléén maar naar de snoet van hun hond kijken. Daardoor missen ze veel informatie die voor ons grote mensen wél meteen duidelijk is. Bovendien is het voor hen bijzonder moeilijk om de expressie op het gezicht van hun hond juist te lezen en te interpreteren. Zij denken dikwijls dat hun hond blij is. Terwijl het dier dan juist bang kijkt. Het is dus belangrijk dat kids de ‘gebruiksaanwijzing’ van hun eigen hond goed leren kennen.

[hond] Kinderen kunnen druk zijn en ook honden worden dat soms beu. Het is belangrijk dat zij zich op zo'n moment kunnen terugtrekken in hun kot of mand. Dat moet voor hen altijd en in alle omstandigheden een veilige en rustige plek zijn. Daarom is het nóg belangrijker om je kind te leren dat het zijn hond daar nooit mag storen. Je mag je hond ook nooit naar zijn mand sturen als ‘straf’. Want dan betekent die plek op de duur voor hem niet meer wat ze zou moeten zijn: een oase van rust.

Hoe zit het met jouw hond?

Pijn en ongemak kunnen een hond prikkelbaar maken. Observeer je hond en kijk hoe hij zich gedraagt wanneer hij ‘niet goed in zijn vel zit’. Hoe reageert jouw hond als hij oorpijn heeft, gekwetst is of nog half groggy terugkomt van een operatie bij de dierenarts? Doet hij dan anders dan normaal? En hoe? Vertel daarover aan je kinderen. Zij kunnen veel moeilijker inschatten hoe hun hond zich voelt. Daarom zijn zij geneigd hem niet anders te behandelen dan anders. Zij blijven meestal gewoon doen wat ze ‘normaal’ ook zouden doen.